

Sygn. akt II K 488/15

1 Ds 815/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Szubinie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Drozdalska

Protokolant: Natalia Gdaniec

w obecności Prokuratury Rejonowej w Szubinie K. M.

po rozpoznaniu dnia 29/04/2016r. w sprawie:

A. Ż. s. Z. i G. z domu R., ur. (...) w B., zam. (...)-(...) N. 48, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 listopada 2015r. o godzinie 19:30 w miejscowości O. w województwie (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone dwukrotnie badanie urządzeniem A. Sensor IV wykazało: w pierwszym badaniu o godzinie 19:35 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz w drugim badaniu o godzinie 19:56 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział XVI Karny wyrokiem z dnia 7 maja 2014 roku, zapadłym w sprawie o sygnaturze akt XVI K 428/14, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od dnia 17 września 2014 roku do dnia 17 września 2016 roku, a nadto będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu Wydziału II Karnego z dnia 2 grudnia 2013 roku, zapadłym w sprawie o sygnaturze akt II K 681/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest za przestępstwo stypizowane w art. 178a par. 1 kk, oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy Wydziału XVI K 428/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest za przestępstwo z art. 178a § 4 kk

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka:

1. oskarżonego A. Ż. uznaje za winnego tego, że w dniu 9 listopada 2015r. o godzinie 19:30 w miejscowości O. w województwie (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone dwukrotnie badanie urządzeniem A. Sensor IV wykazało: w pierwszym badaniu o godzinie 19:35 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz w drugim badaniu o godzinie 19:56 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział XVI Karny wyrokiem z dnia 7 maja 2014 roku, zapadłym w sprawie o sygnaturze akt XVI K 428/14, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 15 maja 2016 roku, a nadto będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu Wydziału II Karnego z dnia 2 grudnia 2013 roku, zapadłym w sprawie o sygnaturze akt II K 681/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest za przestępstwo stypizowane w art. 178a par. 1 kk, oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy Wydziału XVI K 428/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest za przestępstwo z art. 178a par.

4 kk, to jest za winnego przestępstwa z art. 178a par. 4 kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 4 / czterech/ miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 par. 4 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

3. na podstawie art. 43a par. 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł /dziesięć tysięcy złotych/ na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

4. zwalnia oskarżonego z opłaty oraz od pozostałych kosztów sprawy, którymi obciąża Skarb Państwa.

/SSR Joanna Drozdalska/

Sygn. akt II K 488/15

UZASADNIENIE

M. M. i M. T. są funkcjonariuszami Policji Komendy Powiatowej Policji w Ż.. W dniu 9 listopada 2015 r. pełnili razem służbę na terenie powiatu (...). O godzinie 19.30 w trakcie kontroli statycznej w miejscowości O. zatrzymali do kontroli drogowej pojazd F. (...) o numerze rejestracyjny (...) z uwagi na przekroczenie przez kierującego dopuszczalnej prędkości w terenie zabudowanym. Samochód ten poruszał się z prędkością 111 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie do 50 km/h. Kontrolę prowadził funkcjonariusz M. M.. Kierującym pojazdem okazał się A. Ż. zamieszkały w N.. Zatrzymany podczas kontroli oświadczył, że nie posiada prawa jazdy, gdyż zostało mu ono zatrzymane za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. M. M. sprawdził zatrzymanego w systemie informatycznym (...), gdzie potwierdził, że ma on aktywny zakaz kierowania pojazdem wydany przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy. Następnie A. Ż. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) B. z wynikiem pozytywnym. Kolejno zostało przeprowadzone badanie urządzeniem A.-Sensor IV, które wykazało o godzinie 19:35 – 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godzinie 19:56 – 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po wykonanych czynnościach A. Ż. został przekazany za stosownym oświadczeniem bratu Ł. Ż. oraz zostało mu wystawione wezwanie do stawienia się w Komisariacie Policji w B. w dniu 10 listopada 2015 r. Pojazd A. Ż. został zabrany przez holownik do (...) w Ż..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 7 maja 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt XVI K 428/14 wobec A. Ż. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat obowiązujący od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 15 maja 2016 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. przestępstwo z art.178a par. 4 kk.

Nadto A. Ż. był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 2 grudnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 681/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. przestępstwo z art.178a par. 1 kk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. Ż. zbiór A k. 5-7, 43-43v., zeznania świadka M. M. zbiór C k. 7, protokół użycia urządzenia A. Sensor IV zbiór A k. 1, świadectwo wzorcowania zbiór A k. 2, karta karna zbiór A k. 11-12, pismo Starostwa Powiatowego w Ż. zbiór A k. 13, wyroki karne zbiór A k. 14, 23;

Oskarżony A. Ż. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnionego czynu i wyjaśnił, że popełnił straszny błąd. Był już karany za takie przestępstwo i wiedział co mu grozi. Nie wiedział dlaczego wsiadł za kierownicę po spożyciu alkoholu, dokładnie dwóch piw /zbiór A k. 5-7/. Na rozprawie również przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Następnie podtrzymał w całości swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Odpowiadając na pytania wyjaśnił, że nie miał zatrzymywanego prawa jazdy. Kolejno złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze /k. 43-43v./.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem uznał, iż przyznanie się oskarżonego do winy jest wiarygodne i znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym: zeznaniach świadka i wynikach użycia urządzenia kontrolno–pomiarowego.

Świadek M. M. jest funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w Ż.. Zeznając w toku postępowania przygotowawczego podał, że w dniu 9 listopada 2015 roku w godzinach 14.00-22.00 pełnił służbę na terenie powiatu (...) wspólnie z M. T.. O godzinie 19.30 w trakcie kontroli statycznej w miejscowości O. podjął do kontroli drogowej pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), którego kierujący przekroczył dopuszczalną prędkość w terenie zabudowanym 111/50. Kierującym okazał się A. Ż. zam. N.. Kierujący poinformował świadka, że nie posiada prawa jazdy ponieważ zostało mu one zatrzymane za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Kierujący posiadał również aktualny zakaz kierowania pojazdem. Kierujący został sprawdzony w systemie informatycznym (...), gdzie potwierdziło się, że A. Ż. ma aktywny zakaz kierowania pojazdem wydany przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy. Świadek poinformował kierującego o popełnieniu przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Kierujący został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) B. z wynikiem pozytywnym, następnie został ponownie przebadany na urządzeniu procesowym (...) z wynikiem 0,72 mg/l i 0,70 mg/l. A. Ż. został poinformowany o możliwościach prawnych i dalszym postępowaniu i wynikających konsekwencjach za popełnione czyny. Świadek na miejsce za pośrednictwem dyżurnego KPP Ż. wezwał holownika w związku z usunięciem pojazdu do (...). Kierującemu wręczył powiadomienie o skutkach nieodebrania pojazdu z parkingu strzeżonego oraz wystawił mu wezwanie na dzień 10 listopada 2015 r. do stawienia się w KP B.. Po wykonanych czynnościach A. Ż. został przekazany za stosownym oświadczeniem bratu Ł. Ż. /zbiór C k. 7/

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. M. w całości albowiem były one jasne, logiczne i konsekwentne. Zeznanie tego świadka stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie. Świadek ten zatrzymał A. Ż. na „gorącym uczynku”, czego nie kwestionował również sam oskarżony. M. M. jest zupełnie obcą osobą dla oskarżonego, a zatem nie miał żadnego interesu by niezgodnie z prawdą składać na jego niekorzyść zeznanie.

Sąd oparł się też na wskazanych wyżej dowodach z dokumentów. Żadna ze stron ich nie kwestionowała, także Sąd nie miał żadnych podstaw do ich kwestionowania. Dlatego też Sąd, ustalając stan faktyczny, oparł się również na dokumentach zgromadzonych i ujawnionych w toku postępowania. W tym miejscu wskazać należy, iż oskarżony w toku postępowania nie kwestionował prawidłowości przeprowadzonego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oraz tego, że w dniu 9 listopada 2015 r. w chwili zatrzymania go, był w stanie nietrzeźwości.

W tym stanie rzeczy sprawstwo i wina oskarżonego A. Ż. nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości i polega na tym, że w dniu 9 listopada 2015 r. o godzinie 19:30 w miejscowości O. w województwie (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone dwukrotnie badanie urządzeniem A. Sensor IV wykazało: w pierwszym badaniu o godzinie 19:35 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz w drugim badaniu o godzinie 19:56 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział XVI Karny wyrokiem z dnia 7 maja 2014 roku, zapadłym w sprawie o sygnaturze akt XVI K 428/14, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 15 maja 2016 roku, a nadto będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu Wydziału II Karnego z dnia 2 grudnia 2013 roku, zapadłym w sprawie o sygnaturze akt II K 681/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest za przestępstwo stypizowane w art. 178a par. 1 kk, oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy Wydziału XVI K 428/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 4 k.k.

Przedmiotem ochrony art. 178a k.k. jest bezpieczeństwo w komunikacji, a w konsekwencji życie i zdrowie człowieka oraz mienie.

Występek z art. 178a k.k. popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Pod pojęciem stanu nietrzeźwości, zgodnie z art. 115 § 16 k.k., rozumie się taki stan, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek z art. 178a k.k. jest przestępstwem umyślnym, który może być popełniony zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem ewentualnym.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż niewątpliwie oskarżony w chwili zatrzymania znajdował się w stanie nietrzeźwości potwierdzonej dwukrotnym badaniem urządzeniem kontrolno-pomiarowym A.-Sensor IV, wynoszącym według pomiaru dokonanego o godzinie 19:35 – 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a według pomiaru dokonanego o godzinie 19:56 – 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Bezsporny jest również fakt, że samochód marki F. (...) o nr rej. (...) stanowi pojazd mechaniczny w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. tekst jednolity z 2005 r. Nr 108, poz. 908, ze zmianami). Oskarżony w dniu zdarzenia pił alkohol, a zatem niewątpliwie popełnił przypisane mu przestępstwo umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Art. 178a § 4 k.k. cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część, wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych. Odmienny charakter ma druga część art. 178a § 4 k.k. W tej części art. 178a § 4 k.k. wysławia typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości (lub odurzenia), nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, niewykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, czy też będąc już prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2012 r. I KZP 22/11).

Wskazać należy, że występek z art. 178a § 4 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Sąd mając na względzie tak podmiotowe, jak i przedmiotowe znamiona popełnionego czynu oraz dotychczasową karalność oskarżonego za przestępstwa stypizowane w art. 178a § 1 k.k. i art. 178a § 4 k.k. (zbiór A k. 11-12) na podstawie art. 178a § 4 k.k., wymierzył oskarżonemu A. Ż. karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. O taką karę wnioskował także oskarżony i Prokurator, a Sąd uznał iż jest ona adekwatna do winy oskarżonego, społecznej szkodliwości popełnionych czynów i poprzedniej karalności oskarżonego. Wymierzona oskarżonemu kara stanowi adekwatną reakcję na przestępstwa popełnione przez niego, a ponadto czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Wskazać należy, iż niemożliwym było warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec skazanego kary z uwagi na to, że skazany w czasie popełnienia przestępstwa przypisanego mu w niniejszej sprawie uprzednio był karany na kary pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawieszono (art. 69 par. 1 kk w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r.).

Na podstawie art. 42 § 4 k.k. Sąd orzekł również wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Orzeczenie środka karnego w tej wysokości jest obligatoryjne.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie tego świadczenia w tej wysokości jest obligatoryjne, a kwota ta została ustalona na poziomie minimalnym.

Sąd przy orzekaniu świadczenia na minimalnym poziomie wziął przede wszystkim pod uwagę stan majątkowy i rodzinny A. Ż. oraz jego możliwości zarobkowe. Zdaniem Sądu świadczenie w

takiej wysokości jest adekwatne do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty oraz od pozostałych kosztów , którymi obciążył Skarb Państwa mając na względzie sytuację majątkową oskarżonego i znaczne obciążenie finansowe związane z zasądzonym świadczeniem.

/SSR Joanna Drozdalska/

POUCZENIE

1. W terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia wyroku strona , podmiot określony w art. 416, a gdy ustawa przewiduje doręczenie wyroku, od daty jego doręczenia, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony / pokrzywdzona, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego / pokrzywdzonej od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Wniosek powinien zawierać: oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy; oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; treść wniosku; datę i podpis składającego pismo. Za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu. We wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu / oskarżonej, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego / oskarżonej powinien również wskazywać oskarżonego / oskarżoną, którego / której dotyczy § 2. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku.

3. 3(art. 119 k.p.k. i art. 422 § 1 i 2 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.).

2. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określonemu w art. 416,a pokrzywdzonemu / pokrzywdzonej od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu,, przysługuje apelacja (art. 444 § 1 k.p.k.).²⁾

3. Termin zawity do wniesienia apelacji wynosi 14 (czternaście) dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem (art. 122 § 2 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k.).

4. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 428 § 1 k.p.k.).

5. Oskarżony / oskarżona ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy (art. 6 k.p.k. i art. 83 § 1 k.p.k.), a strona inna niż oskarżony / oskarżona może ustanowić pełnomocnika (art. 87 § 1 k.p.k.). Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego / oskarżoną pozbawionego / pozbawioną wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba (art. 83 § 1 k.p.k.). Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego (art. 446 § 1 k.p.k.).
6. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika wykląda strona, która go ustanowiła (art. 620 k.p.k.).
7. Oskarżony / oskarżona / pokrzywdzony / pokrzywdzona w wypadku wydania na posiedzeniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie / oskarżyciel posiłkowy / oskarżyciel prywatny nieposiadający / nieposiadająca obrońcy / pełnomocnika może złożyć wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika w celu sporządzenia apelacji. Wnioskujący może zostać obciążony kosztami wyznaczenia takiego obrońcy / pełnomocnika (art. 444 § 2 i 3 k.p.k.).
8. Obrońca / pełnomocnik z urzędu wyznaczany jest z listy obrońców / pełnomocników lub jest pozbawiony wolności (art. 81a § 1 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).
9. Wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika z urzędu prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy rozpoznaje niezwłocznie. Jeżeli okoliczności wskazują na konieczność natychmiastowego podjęcia obrony / reprezentacji, prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy, telefonicznie lub w inny sposób stosownie do okoliczności, powiadamia stronę oraz obrońcę / pełnomocnika o wyznaczeniu obrońcy / pełnomocnika z urzędu (art. 81a § 2 i 3 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).
10. Strona może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców albo pełnomocników (art. 77 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).
11. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k.).
12. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k.).
13. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k.).
14. 3W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k.).
15. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k.).
16. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).
17. Jeżeli oskarżony / oskarżona jest nieletni / nieletnia lub ubezwłasnowolniony / ubezwłasnowolniona, jego / jej przedstawiciel ustawowy lub osoba, pod której pieczęcią oskarżony / oskarżona pozostaje, może podejmować na jego / jej korzyść wszelkie czynności procesowe, a przede wszystkim wnosić środki zaskarżenia, składać wnioski oraz ustanowić obrońcę (art. 76 k.p.k.).

18. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-17) ³⁾

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

- 1) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe
- 2) o ile przepisy nie stanowią inaczej; jeśli przepis stanowi inaczej to należy pouczyć strony stosownie do brzmienia tego przepisu
- 3) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi